

200702026/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8718 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 13 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2007, verzonden op 16 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het met een kennisgeving vanwege de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) daartegen aanhangig gemaakte beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 maart 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellante klaagt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris in het kabinetsbesluit van 13 december 2006 (TK 2006-2007, 19 637, nr. 1114; hierna: het kabinetsbesluit) geen grond heeft hoeven zien de inbewaringstelling eerder dan op 8 maart 2007 op te heffen, omdat dit kabinetsbesluit niet op haar van toepassing is. Daartoe betoogt appellante dat de rechtbank aldus heeft miskend dat, nu de staatssecretaris niettegenstaande voormeld kabinetsbesluit aanleiding heeft gezien de bewaring op te heffen en van gewijzigde feiten en omstandigheden sedert dit besluit geen sprake is, de thans door de staatssecretaris verrichte belangenafweging veel eerder had moeten plaatsvinden en de bewaring derhalve van aanvang af onrechtmatig was.

2.1.1. In het coalitieakkoord van 7 februari 2007 (TK 2006-2007, 30891, nr. 4, blz. 35) (hierna aan te duiden als: het regeerakkoord), is in onderdeel 6 van de paragraaf over het immigratiebeleid vermeld dat er, om op korte termijn de nalatenschap van de oude Vreemdelingenwet af te wikkelen, een regeling komt in het kader waarvan ambtshalve een verblijfsvergunning wordt verleend aan personen die aan de nader in dit onderdeel opgesomde objectieve criteria voldoen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder is gebleken (zie de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2007 in zaak no. 200701887/1; ter voorlichting van partijen aangehecht) hanteert de staatssecretaris, die zich gebonden acht aan de uitvoering van het regeerakkoord, met ingang van 22 februari 2007, de datum waarop de leden van het kabinet zijn beëdigd, de vaste gedragslijn dat vreemdelingen die voldoen aan bepaalde voorwaarden niet in bewaring worden gesteld dan wel, voor zover zij vóór die datum reeds in bewaring waren gesteld, niet langer in bewaring worden gehouden.

Het onderzoek of de op de voet van artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000 staande gehouden dan wel overgedragen vreemdeling aan deze voorwaarden voldoet, wordt in de gevallen waarin die staandehouding of overdracht dateert van na 22 februari 2007 verricht binnen de voor de ophouding van de vreemdeling geldende maximale termijn.

In geval een vreemdeling reeds voor 22 februari 2007 in bewaring is gesteld, geldt, gelet op het grote aantal te behandelen zaken, als uitgangspunt dat bedoeld onderzoek binnen 14 dagen na genoemde datum alsnog wordt verricht.

2.1.3. Door de inbewaringstelling van appellante op 8 maart 2007 op te heffen heeft de staatssecretaris in overeenstemming met voormelde gedragslijn gehandeld. Dat volgens die gedragslijn geen plaats meer was voor de voortduring van de bewaring van appellante betekent, anders dan appellante betoogt, niet dat haar inbewaringstelling van aanvang af onrechtmatig moet worden geacht. De staatssecretaris heeft geen aanleiding hoeven zien de door hem aan het regeerakkoord verbonden consequenties vóór genoemde beëdigingsdatum te laten intreden. De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

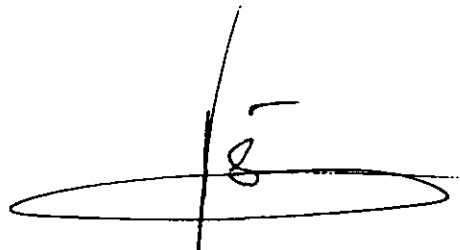
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

480

Verzonden: 16 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

27. FEB. 2007 9:12:46

CIV. HAARLEM 023-5126678
GEMEENTELIJKE POLITIE ZWOLLENR. 8867 P. 5/6
Nr. 8761 P. 1/2

6.12h

POLITIEPostadres Postbus 511
8000AP ZWOLLERegio IJsselland
Korpsonderdeel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Vis
Telefoon 036-496 33 55
Fax 036 496 33 80
Vnummer / Znak / Znak - 30/01/2006
Datum 31/01/2007
Onderwerp M1 10-A Maatregel van Bewaring

K18

registratie	339
Uitsluiting	7-2-07
Uitsluiting	Zwolle
IND	01 FEB 2007
ontvanger	
document	0501.17.0357
invoer	
controle	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jan Antoon Vis, Inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

pnr. 152220
07/ 8718

SS1075

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: China
Nationaliteit(en)	: Chinese, Onbekend
Geslacht	: vrouwelijk

KENNISGEVING IND ovg. ART. 94 Vw

NOORD-OOST

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- onvoldoende duurzame middelen van bestaan

Ontvangen d.d. 26 FEB 2007
Centraal Bureau voor de Registratie van Ingevoerde
toezicht op vreemdelingen

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Zwolle
Datum	: 31/01/2007
Tijd	: 15:30 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Vis

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.d.
28 feb 2007
Centraal Intakebureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

uitspraak

PRODUCTIE 1

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/8718

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Haanstra, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, hierna verweerder, heeft op 31 januari 2007 aan eiseres, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Verweerder heeft op 26 februari 2007 de rechtbank op grond van artikel 94, eerste lid, Vw 2000 in kennis gesteld van het opleggen van de maatregel van bewaring. Deze kennisgeving wordt gelijkgesteld met een door eiseres ingesteld beroep.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres doorgestuurd en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. De maatregel van bewaring is op 8 maart 2007 opgeheven.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 12 maart 2007. Voor eiseres is aldaar haar gemachtigde verschenen. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. M. Dalhuisen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 106 Vw 2000 kan de rechtbank, indien de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel is opgeheven, de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Hoewel de maatregel van bewaring reeds is opgeheven, zal de rechtbank derhalve - gelet op het verzoek om schadevergoeding - dienen te beoordelen of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel gerechtvaardigd waren en of deze niet langer heeft

Zaaknummer: Awb 07/8718

blad 2

geduurd dan noodzakelijk.

2.2. Eiseres heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Tijdens een adrescontrole op 31 januari 2007 op het adres te werd aan de vreemdelingenpolitie een brief overhandig waarin stond: "In een kamer boven in dit pand verblijft al enige tijd een mevrouw die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft". De bewoner van het pand was een telefoongesprek begonnen, de telefoon werd aan de vreemdelingenpolitie gegeven en weer werd er gezegd dat zich in een kamer boven in het pand aan de te een vrouw zou bevinden die geen rechtmatig verblijf in Nederland zou hebben, zij zou helemaal uitgeprocedeerd zijn. Eiseres werd aangetroffen in een kamer op de eerste verdieping van het pand en haar werd om een legitimatiebewijs gevraagd. Hierop overhandigde zij een W-document, welke geldig was tot 28 augustus 1997. Na telefonische controle bleek dat eiseres een uitgeprocedeerde asielzoekster was, en sinds geruime tijd met onbekende bestemming vertrokken was. Eiseres is staande gehouden en vervolgens overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, alwaar zij om 14.15 uur aankwam en vervolgens werd opgehouden. Na te zijn gehoord is aan eiseres op 31 januari 2007 om 15.30 uur de maatregel van bewaring opgelegd.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming waren met de wet. De bewaring was derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inoewaringsstelling vorderde. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiseres niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, zich niet gehouden heeft aan haar vertrektermijn en onvoldoende duurzame middelen van bestaan heeft.

2.7. Ter zitting heeft verweerder meegedeeld dat de bewaring is opgeheven na afweging van alle betrokken belangen, daar eiser mogelijk onder het generaal pardon gaat vallen. Eiser heeft gesteld dat deze belangenafweging eerder plaats had dienen te vinden, nu het enige besluit wat omtrent het generaal pardon is genomen het kabinetsbesluit van 13 december 2006 is. De rechtbank overweegt als volgt. In de toelichting op het kabinetsbesluit van 13 december 2006 staat vermeld dat het besluit niet van toepassing is op vreemdelingen die de van rijkswege gefinancierde opvang hebben verlaten. Nu gemeld staat dat eiseres een aantal keren met onbekende bestemming is vertrokken, heeft verweerder geen grond hoeven zien om de bewaring eerder op te heffen.

2.8. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 07/8718

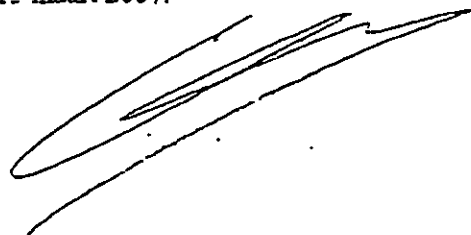
blad 3

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. van der Werff als griffier op 13 maart 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 16 MRT 2007

HET **Raadskwartier**
ADVOCATEN & PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1687 B	21 MRT 2007
ZAAKNR. 00702026	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per gewone post en per telefax: 070 - 365 13 80
Aantal pagina's (incl. 1 productie): 6

Korreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 EA Groningen

T 050 - 57 57 550
F 050 - 57 72 288

E info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
mw J. Springelkamp

Advocaten & Procureurs:
mw. mr. J.M.J. Lubbers
mw. mr. M. Haanstra
mw. mr. P.A.J. Mulders
mw. mr. H. Postma

Groningen, 21 maart 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake : van Chinese nationaliteit
Geboren :
Awb nummer : 07 / 8718
V-nummer :

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig stelt ondergetekende, advocaat en procureur, mw. mr. M. Haanstra, kantoorhoudende te (9715 AD) Groningen, aan de Korreweg 66, die verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door mevrouw momenteel verblijvende op het adres te hierna te noemen "appellante", die ter dezer zake woonplaats kiest ter mijne kantore, hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 13 maart 2007, reg. nr. Awb 07/8718 (verzenddatum 16 maart 2007), waarbij de rechtbank het beroep tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Een afschrift van de bestreden uitspraak worden hierbij overgelegd (productie 1).

Appellante kan zich met voornoemde uitspraak van de rechtbank Groningen niet verenigen. Het hoger beroep rust op de navolgende grief.

Grief 1: Ten onrechte stelt de rechtbank dat het beroep ongegrond is en dat er geen aanleiding bestaat om een schadevergoeding toe te kennen.

De grief richt zich met name tegen rechtsoverweging 2.8 in combinatie met rechtsoverweging 2.7 en 2.8:

Ter zitting heeft verweerder meegedeeld dat de bewaring is opgeheven na afweging van alle betrokken belangen, daar eiser mogelijk onder het generaal pardon gaat vallen. Eiser heeft gesteld dat deze belangenafweging eerder plaats had dienen te vinden, nu het enige besluit wat omtrent het generaal pardon is genomen het kabinetsbesluit van 13 december 2006 is. De rechtbank overweegt als volgt. In de toelichting op het kabinetsbesluit van 13 december 2006 staat vermeld dat het besluit niet van toepassing is op vreemdelingen die de van rijkswege gefinancierde opvang hebben verlaten. Nu gemeld staat dat eiseres een aantal keren met onbekende bestemming is vertrokken, heeft verweerder geen grond hoeven zien om de bewaring eerder op te heffen."

Rechtsoverweging 2.8:

"Gelet op het voorafgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen."

Verweerder heeft aangegeven dat de reden voor de opheffing gelegen is in het feit dat er een generaal pardon op handen is, waar appellante mogelijk onder zal vallen. De enige wettelijke basis hiervoor bestond reeds op 13 december 2006. Het was verweerder voorts van meet af aan bekend dat appellante met onbekende bestemming was vertrokken (dit bleek reeds tijdens de telefonische controle welke voor de inbewaringstelling plaats heeft gevonden). De door verweerder gemaakte belangenafweging had derhalve voor dan wel direct na de inbewaringstelling op 31 januari 2007 kunnen en moeten plaats vinden. Verweerder heeft ter zitting ook niet aangegeven waarom deze belangenafweging niet eerder gemaakt had kunnen worden. Appellante werd pas op 8 maart 2007 in vrijheid gesteld. Nu verweerder geen goede reden heeft gegeven voor het uitblijven van de belangenafweging en er geen sprake is van later opgekomen feiten of besluiten, die van invloed konden zijn op deze belangenafweging, had de rechtbank dienen te oordelen dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig was onder toekenning van een schadevergoeding. Het oordeel van de rechtbank dat uit het kabinetsbesluit blijkt dat appellante niet onder dit besluit zou vallen doet hier niet aan af, nu verweerder de belangenafweging desondanks in het voordeel van appellante heeft laten uitvallen. Dit had echter op een veel eerder tijdstip dienen te gebeuren.

Conclusie.

Uit het vorenstaande blijkt dat de bewaring van meet af aan als onrechtmatig beoordeeld had dienen te worden, hetgeen zich had dienen te vertalen in een toe te kennen schadevergoeding.

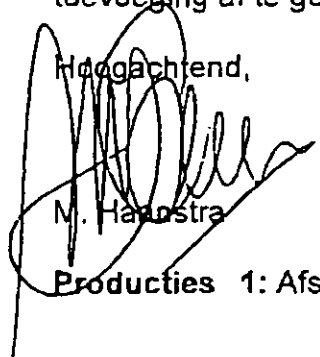

Op grond hiervan verzoek ik u namens appellante:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en alsnog te bepalen dat de bewaring vanaf de eerste dag onrechtmatig is geweest;
- dit onder toekenning van een schadevergoeding aan appellante vanaf de dag van de inbewaringstelling, te weten 31 januari 2007, tot de dag van de invrijheidstelling, te weten 8 maart 2007;
- verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Tenslotte wordt hierbij tevens verzocht ten behoeve van de gemachtigde een last tot toevoeging af te geven.

Hoogachtend,

M. Handostra

Producties 1: Afschrift bestreden uitspraak

Afschrift dezes wordt gelijktijdig verzonden naar verweerder.